

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám
hová a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hirde-
tések és ezeknek díjai, va-
amint a felszólamlások kü-
dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

XIII. Leo.

Nagy halottja van a r. kath. egyház-
nak, nagy halottja van az emberiségnek.
XIII. Leo pápa halálán zokognak a haran-
gok, közös atyjának, legfőbb pásztorának
elvesztésin bänkódik széles ez világon a ka-
tolikus egyház. És méltán, mert nagy az a
veszteség, amely a katolikus világot érte;
oly nagy, mint aminő nagy volt lelkének
kiválóságával, szellemének tüneményes vol-
tával, erényeinek tündöklő fényével, életé-
nek mindenben összhangzó szépségével a
dicső halott.

Már hetekkel ez előtt megremegett szi-
vünk a szomorú hír hallatára, amely XIII.
Leo pápa súlyos betegségéről repült világ-
gá. Nemcsak a világegyház hiveinek, hanem
a művelt emberiségnek a tekintete is Róma
felé volt irányozva e hír hallata óta. Aggód-
va lestük, remegve vártuk a nagy szenvedő
betegségében beállott fordulatokat. Bár a
magas kor, melylyel Isten a pápát megál-
dotta, mintegy bizton előkészített mindenkit
a bekövetkező halálra, mégis jól esett a
szívnek remélni, bizni a pápa fölgógyulá-
sában. A meggyőződés, hogy XIII. Leo lelke
egybeforrott az egyház lelkével, hogy az ő
nagy szeretete világító napként ragyog fe-

lettünk, hogy az ő örökös szive mindnyá-
junkért egyaránt dobog, oly erős volt a ka-
tolikus egyház hiveiben, mint senki más
iránt a világon. Éreztük, tudtuk, hogy Péter
hajóját a Szentlélek mélységes bölcsességétől
ihletett apostol vezeti, kormányozza s az
bátran halad a zátonyok fölött, meg nem
inog a hullámok között. És mert tudtuk,
hogy magának az örök Istennek is kedve
telik a szent aggastyán ama szent munká-
jában, melylyel mindent Isten dicsőségére,
egyházának felvirágzására és az emberiség
javára igyekezett intézni, boldogok voltunk
a „Lumen de coelo,“ az „Égi fény“ apos-
toli magasztos munkája látián.

És most? Ime, lehullott a mi fejünk
koronája, leáldozott a mi tündöklő napunk,
bealkonyodott felettünk az ég, kialudott az
„Égi fény!“

Valóban méltán dobban meg millió és
millió szív a fájdalomtól e nagy halott ha-
lálakor. Méltán sóhajt fel vezére elhunytán
az egyház az Irás örökszép szavaival: „Óh,
ti mindnyájan, kik általmentek az uton, fi-
gyelmezzetek és lássátok, ha van-e akkora
fájdalom, mint az én fájdalmam.“

De e fájdalom közt is jól esik elme-
rűlnünk a dicső halott lelki nagyságának
szemlélésében; jól esik látnunk, hogy a pá-

paságnak, ennek az isteni intézménynek
mily fenséges képviselője volt XIII. Leo, aki
huszonöt éven át ült szent Péter apostoli
székén.

Nagy idők adnak szárnyakat a ki-
váló szellemeknek, hogy az idők méhében
fogant eszméket megértve, azokat ápolják,
fejlesztzék s az emberiség boldogítására
gyümölcsösé érleljék. Az utóbbi huszonöt
esztendő méhe pedig termékeny volt ilyen
eszmékben. Az emberiség sokféle igénye, a
nemzetek és népek folyton tartó versengése
a civilizáció, a haladás zászlója körül,
mind hangos utalás volt arra, hogy az is-
teni igazságok letéteményese, az egyház és
annak feje, álljon meg e nagy törekvések-
nél, figyelje meg a nemzetek szívének do-
bogását.

És Leo, a bölcs, átszellemült lelkének
minden vágyával, lankadni nem tudó buz-
galmának csodás agilitásával intett, tanított,
tett, fáradozott szünetlenül azon, hogy a
nemzetek e versenyében Jézus egyháza lo-
bogtassa a zászlót. Tekintélyével, tudomá-
nyával, jóságának és igazságszeretetének ve-
zérfényével elől járt mindenütt, ahol egy-
házának és az emberiségnek érdekei kíván-
ták. Országok, fejedelmek, katolikusok és
nem katolikusok ismerték el törekveseinek

TÁRCZA.

Falusi történet.

Jámbor istenfélő embernek ismerték Tóbiás
Györgyöt. Afele jobbmódú telkes gazda volt, aki-
nek meg volt mindene, amivel szerény igényeit
kielégíthette. Feleségét, még midőn az élet tava-
szát élte, magához szólította az Úr.

Nem zúgolódott a Mindenható e rendelke-
zésén. Megnyugodott, mert jól tudta, hogy a ba-
jon segíteni már úgy sem lehet.

Nem törődött ő senkivel, semmivel a falu-
ban. Rendben végezte a maga dolgát, s egyedüli
szórakozása az volt, ha vasár és ünnepnep el-
ment az istenházába, végig hallgatta a szentbe-
szédat, az istentiszteletet. Téli estéken elővette
bibliáját s abból merített szenvedő beteg lelkének
enyhülést.

Igy telt el hosszú tíz esztendő feleségének

halála napja óta . . . Azóta sok minden megvál-
tozott a faluban . . . Sokan meghaltak, és so-
kan születtek, hogy kitöltsék a hézagot a mit a
halál kászálta az élet mezején ütött. Ez a min-
denható bölcs intézkedése!

Tóbiás György nem változott. Maradt a ré-
gi; Jámbor, istenfélő, gondos, józangondolkodású
ember.

. . . Egyszer csak ő is megváltozott.

. . . Ezelőtt két évvel; haj, meg is volt
az oka!

Fabián Julis még a hetedik faluban is híres
volt szépségéről. Bogár fekete szeme, hajnalpiros
kis szájacskája, lilioszál növése, koromfekete
haja, sok fiatal legénynek vette el az esztét! Sze-
relmes is volt belé a falu apraja-nagyja.

Tóbiás György sem volt vak, az ő szive is
csak ugy husból van teremtvé, az ő ereiben is
csak olyan forró vér bugyborékol, mint az ifju
nemzedékekben, bizony ő is érezté, hogy nem áll
olyan erősen a talpán, mint azelőtt.

Jól tudta ezt Fabián Julis is, aki nem egy-

szer pislantott szerelmesen a helyre emberre, —
megszerette Tóbiás Györgyöt.

Ugy gondolkozott, hogy ő bizony hozzá-
menne, ha Tóbiáséktól valaki háztűznézőbe náluk
megjelenne. Igaz, hogy Tóbiás György nem épen
ifju legény már, de azért javakorabeli, deli erős
ember, akinek az esze helyén van s jól érti a
maga dolgát.

Megmondta ezt anyjának is s nem is ma-
radt ez soká titokban.

Tóbiás Györgynek nem is kellett több. Más-
nap már ott volt Fabián Juliséknál s megkérte
Julis kezét.

Az eljegyzést lakodalom követte. Mulatott az
egész falu.

Csak az öreg tiszteletes ur rázta ősz fejét:
Nem jó van ez így, nem jó lesz ez így!

Nemsokára a gölya is beköszöntött Tóbiás
György hajlékába. Egy szép szőke fűrtü golyhóval
ajándékozta meg a boldog párt. Nem is volt bol-
dogabb ember a világon Tóbiás Györgynél. Ugy

Ország J.
ABONY
Pintér-ház.

Uri és női
divatárú
kereskedés.

Dús raktár mindennemű rövid és szövött árúkbán, kézimun-
kákban és anyagokban.

Czipők, kalapok, ingek, gallérok, nyakkendők, zsebkendők

bámulatos olesó árban.

szeplőtlen voltát, szellemének elsőbbségét mások felett. Leleke, mint szent Jánosé, sasként repült föl, mindig csak fölfelé, hogy az örök eszmény, a legcsodásabb lény szépségének szemlélésében elmerülve, annak ismeretére és szeretetére oktassa a világot. Szeretetet, békességet, a vallás liliumtisza karjai közt való megnyugvást oltogatott az emberi szívekbe; erre a nagy és egyedül boldogító tudományra oktatta a világot. Tettei, alkotásai mind e dicső vezérelv hatása alatt születtek és éppen ezért vívták ki számára még a közömbösök tiszteletét is.

A történelem emleget és nagynak nevez egy pápát, akit szintén Leónak hívtak. E modern időknek, amikor oly nehéz dolog nagy embernek lenni, dicső halottunk lett nagy Leója.

Törüljük le tenát könnyeinket, hiszen nem halt meg az igaz. Az Irás a mondója: „Az igazak pedig örökké élnek!” Leónk is örökké él! Szeretetét, lelkének nagyságát örökségbe hagyta nekünk, hogy annak fényénél keresse egyháza és az emberiség a lelki nagyság által való egyedüli igaz boldogulást.

Have pia anima!

Lévay Mihály.

Közönség köréből.

Tekintetes Szerkesztőség.

Sajnálom, hogy a múlt vasárnapi közgyűlésen nem volt ott, hogy tanúja lett volna annak, hogy miként akarják behozni az ugynevezett klotürt és hogy tárgyilagosan megbírálhatta volna felszólalásom indokait.

Teljes tisztelettel hajlok meg úgy a törvény, mint az elnök törvényadta joga, valamint a közgyűlés méltósága előtt, de hogy a közgyűlésen egy-két halk szót ne legyen jogom váltani, hogy a tárgyra vonatkozólag egy-két halk megjegyzésnek a szomszédossal való közölhetőségétől megfosztassam, azt nem vagyok hajlandó tenni. Lehet, hogy muszáj a közigazgatás egyszerűsítése folytán, de hogy erre, mint valami rakoncátlan iskolás gyerek utasításom, ezt semmifele törvény

örült annak a kölyöknek, hogy az öröm majd az esztét vette.

Kétszeres erővel dolgozott most, hogy fiának mennél többet takarítson s ifju feleségének minden óhaját teljesíthesse.

Boldogan éltek jó darabig. Hanem a házasság sőtartója náluk is feldült.

Furesa szél fujdogált a faluban. Azt beszéltek, hogy Fabián Julis szeretőket tart, s hogy a kis Gézának nem Tóbiás György az apja, hanem Csukó András a „hires legény”. Ez a hír járta be a falut; az a hír megrázkodtatá lelkében Tóbiás Györgyöt.

— Nem, nem lehet az igaz, hiszen jobban szeret szülőanyjánál, édes apjánál is — tört ki egyik haragosa előtt Tóbiás György.

Az a szegény asszony sirt, sirt; véresre sirta két bogár fekete szemét.

Igyekezett meggyőzni férjét ártatlanságáról. Esküdözött égre-földre, egyetlen szeretett fia s mindkettőjük boldogságára. És imádkozott, kérte a mindenhatót, győzze meg férjét s vezesse vissza az egyetlen igaz utra, amely az örök üdvösség felé vezet.

A haragosok pedig örültek, hogy jó talajra talált a mag, amit elvetettek.

Egy este így szólt Tóbiás György a feleségéhez:

— Holnap Gálszécsen vásár van. Elviszem a Riska tehenet. Eladom. Hátha jó pénzen tudok rajta, úgy sem ér már sokat, mindig kevesebb tejet ad. Veszünk másikat.

— Tegyen úgy édes gazdám, amint jónak

nem diktálhatja s rám nem erőszakolhatja, különösen akkor, ha az előadó jegyző ur rég megtörtént dolgokról referál.

Én nem ismerek más faktort a gyűléseken a rend fentartására, mint az elnököt, annak figyelmeztetése előtt meghajlok, még ha az talán a fentiek szerint történik is, amivel szemben megjegyzésre ogot vindikállok, a tisztelet és udvariasság korlátai között. Mástól rendreutasítást nem fogadok el, csak legfeljebb udvarias formában.

Kérem t. szerkesztő urat legyen szíves véleményemre nézetét kifejezni, esetleg talán ezt megdöntő törvénnyel megismertetni, hogy abból nem csak én, de mások is okulhassanak.

Tisztelettel
egy képviselő.

Helyt adunk a felszólalásnak és igazat adunk felszólalónak abban is, hogy a felmerült kérdéshez. — miután jelen nem voltam, — tárgyilagosan nem szólhatok, abban is, hogy ha a felszólalásának van alapja, azt jogosan teszi meg.

Annyi bizonyos, hogy a közgyűléseken, akár referálás, akár mások beszéde alatt a hangos társalgás nem csak szabályokba ütközik, hanem illetlen dolog is, mert zavarólag hat egyesek figyelmére s az eszmenet figyelésére. Kísérésére, notizálására s végül sérti is a közgyűlés méltóságát s ezt annyival inkább respektálni kell, minél nagyobb valakinek az intelligenciája.

Ha a gyűlés elnöke gyöngé; vagy elnéző a közgyűlési rend és csend fentartásában s a fentartás eszközeinek alkalmazásában, akkor a közgyűlési tagoknak maguknak kell, sőt kötelességük a tanácskozással zavarólag ható jelenetésektől, hangos társalgásoktól tartózkodniok s ez által önön maguk alkotta erkölcsi testület méltóságát megóvniok.

Ennyit általánosságban. Ami a felmerült esetet illeti, lehet, hogy a rendreutasítás nélkülözötte az udvariasság szabályait, melylyel pedig tartozik, akár az elnök, akár az eljárásban azt támogató jegyző; minthogy azonban a képviselők nemcsak hogy távol és fölötté állanak az iskolásgyerek minősítésének és fogalmának, hanem egyenrangú az előjáróság bármelyik tagjával, sőt mint testület, azok fölött áll és rendelkezik, így tehát ezen testület tagjai az udvariasságot személyök iránt megkövetelhetik, valamint a figyelmet és respektust képviselői ténykedésük iránt.

Eddig nem volt szokásban a parlamenti formák megtartása, vagyis a szabályrendelet ama rendelkezése, hogy a felszólalások a jelentkezés sorrendjében s azok egy tárgyhoz egy esetben történhetnek, tehát ezt a képviselők nem is tudhatják, hanem természetes egyszerűségben elmondta nézetét egyik a másik után. Ha azonban a gyűlés vezetősége el akar térni a szaz esztendő szokástól és a szabályrendelet betűszerinti rendelkezéseit akarja foganatosítani, hat ismertesse

látja, — szólt az engedelmes asszonyka.

Másnap kora reggel elindult Tobias György. Az utszéli keresztig elkísérte kis fia, hiszen — igaz no majd elfelejtem mondani — már két éves es járni is tud.

Nehezére esett Tóbiás Györgynek az elválás. Valami mintha azt sügta volna. Ne menj el, maradj itt! De ő ment . . . Vissza-vissza nézett kis portájára s eltűnt a hegyszakadék között . . .

Julis asszony, hogy ne legyen egyedül, kis Gézájával átüzent apjához, jöjjön at hozzá estére, nem akar egyedül maradni. György késő este tér haza.

Napi munkája után látott.

Este lett. A falu templomának harangja az „Esti imára” kondul. Julis asszony kis fiával imádkozik. Majd hozza lát, hogy férjének estebédet főzzön. Mire apja átjött, már készen volt a friss vacsora.

Hogy ne unatkozzanak, hogy megkönnyítsék a várakozást, elővették a bibliát és fennem olvastak belőle.

Az ország uton nagy sietve jön Tóbiás György egy másik vén paraszttal. Az alig tud Tóbiással lépést tartani.

— Ha igaz, Isten irtalmazzon és kegyelmezen nekik — tört ki a keserűség Tóbiásból.

— Csak nem hiszi, hogy hazudok,

Mindjárt meggyőződik a valóságról, Csuka Andrásal a hires legénnyel mulat Julis asszony. Az a szeretője, ó van most is bent nála a kis házban,

Tóbiás Györgyben a harag és féltékenység

is azt meg a képviselőkkel s jelentse is ki a foganatba vétel iránti szándékot, akkor aztán ahhoz alkalmazkodnak.

Ennyit a dolog érdemére.

Most pedig ide igtatjuk a vonatkozó törvények rendelkezéseit:

Az 1885. XXII. t.-cz. 59. §-ában ez áll:

„A gyűlést az elnök nyitja meg és zárja be; vezeti a tanácskozást és örökdi az ügyrend megtartása fölött.

Jogában és kötelességében áll az elnöknek, a csendzavaró hallgatóságot megintés után a tereméből kiutasítani s szólót a tárgyhoz térésre, s ha attól ismételve eltért, vagy az illedelmet sértendő, rendreutasítani s ha ez nem használna, a szót tőle azon tárgyban megvonni.

60. §. Aki a tanácskozás méltóságát, vagy a gyűlés tagjait sértő kifejezéssel él s azt rögtön vissza nem vonja, avagy botrányos magaviselete által a tanácskozást figyelmeztetés daczára zavarja, széksértést követ el es a gyűlés által a felbebezés kizárásával 15 frtig térjedhető bírságra büntetethetik. A bírsággal terhelt, míg azt le nem fizette, a gyűléseken részt nem vehet.

Ha széksértés megtorlása indítványoztatott, elsőbben afölött kell szavazni, hogy a vádlott büntetendő-e, aztán a bírság mennyisége fölött.”

A közigazgatás egyszerűsítése tárgyában hozott 1901. évi XX. t.-cz. VI. fejezetének 78-ik §-a ezt mondja: „A jegyző köteles a képviselőtestületi gyűlésre kitűzött tárgyakat az ülésen részletesen ismertetni s minden egyes ügyre nézve a határozati javaslatot előterjeszteni.

Ha valaki indítványt, — pótló, módosító vagy ellenindítványt — terjeszt elő, a jegyző kötelessége arra ügyelni, hogy az indítvány a kérdés szavazásra becsátása előtt szabatosan, világosan szövegezve legyen.

Általában köteles a jegyző a képviselőtestület elnökét az elnöklése körüli teendőiben támogatni, neki tanácsokkal szolgálni s vele a képviselőtestület gyűléseinek vezetésében együttesen eljárni.”

Ezekből nyilvánvaló úgy az elnök, mint a jegyző, valamint a tagok jogai és kötelességei, valamint az is, hogy az elnök jogai a közigazgatás egyszerűsítési törvénnyel sincsenek csorbítva.

Szerk.

Közgyűlés.

Ma egy hete tartott közgyűlésen tárgyalta a takarékpénztár ajánlata a város korema helyiségének 3000 koronáért leendő megvetele iránt. Jelen volt 36 képviselő. Egyidejűleg felolvastattott Szakáll Lajos és Falusi Mihály kérénye, mely szerint ők 4000 koronát ajánlanak az ingatlanért, valamint Schönfeld Adolf ajánlata,

tetőpontját érte. Nem törődik semmivel, fut egyenesen portájához. Benéz a lefüggönyözött ablakon.

Bent a szobában a mécs világa mellett ott látja a feleségét egy emberrel, az ember arcát nem veheti ki csak a körvonalakból iteli, hogy ember, hogy szerető!

Felordit.

— Ha szerencsétlenné tettetek, ti se legyetek boldogok!!!

A szalma kazalból kitép egy marék szalmát, meggyújtja s a zsuppos háztetőre dobja.

Lángot fog a tető, ég a ház. Vervörös lángok csapnak fel, megvilágítva az eget, — tüzes zsarátnokot azórva szerte széjjel. A szalmakazal, a szomszéd házak is tüzet fognak. Égő langtenger a falu. Mentésről szó sem lehet. Megkondítják a vészharangot. Asszonyok, gyermekek sívalkodnak jajveszékelnak.

. . . Az égő ház ablaka megnyílik Julis asszony karján kis gyermekével megjelenik csókot dob s búcsút int valakinek. Tóbiás Györgynek . . . Aztán össze esik . . . bent ég!

Tóbiás György csak nézi-nézi, mint porlad el az a ház, ahol annyi évet töltött tisztességben, becsületben.

De mi ez? Egy ősz ember is megjelenik az ablaknál, Fabián János, a szerencsétlen asszony atyja.

Tóbiás György felhördül, mint a pelyhet kapja föl a sügdöső parasztot s beledobja az égő zsarátnok közé.

A másik pillanatban élettelenül terült el a földön.

Somlár Béla.

mely szerint kéri a képviselőtestületet, hogy a Richter-féle ház anyagaiból építtesen egy vendéglőt, ő kötelezi magát, hogy az építkezés költségeit haszonbér czimen 10 év alatt megtéríti a városnak, mi által az épület a városnak ingyenbe marad. 1000 korona kaucziót is ajánlott föl.

A takarékpénztár ajánlata mellett leszavazott: 23 képviselő, ellene 11, semleges maradt 2. Így az ajánlat elutasított. Szakáll és társa, valamint Schönfeld ajánlatai sem fogadtatott el, mert a gyűlés várakozó álláspontra helyezkedett az újvárosház felépítéséig, a piacjog megvételéig s a piactér kibővítéséig.

MI UJSÁG?

— A katolikus egyház gyásza.

XIII. Leó pápa halálát f. hó 20-án este 9 órakor a helybeli r. k. templom harangjainak zugása adta a hívek tudomására. E hó 23., 24. és 25-én naponta háromszor huzatnak meg a harangok az egyház gyászána jeléül. Vasárnap a templomban fel fog olvasatni a megyés püspök körlevele, melyet a pápa halála alkalmából a r. k. hívekhez intézett. E hó 27-én, vagyis jövő hétfőn d. e. 8 órakor ünnepélyes gyászistentisztelet tartatik a helybeli r. k. templomban, melyre a hatóságok, valamint a nagy közönség is meghívottak. Ugyanakkor gyászbeszéd is lesz az elhunyt pápa felett. A templom, városház, plébánia és iskolaépületekre fekete lobogók vannak kitűzve. Jövő kedden d. e. 8 órakor pedig ünnepélyes mise fog tartatni, mely az új pápa választásáért mutatattik be az Urnak. Mindezen intézkedések a váci megyés püspök rendelkezése folytán tettek. Felhívjuk közönségünk figyelmét különösen a nagy diszszel megtartandó hétfői gyászmisére.

— **Siker.** A váczgyházmegyei állandó bizottság, melynek Ft. Csavolszky József cz. püspök, egyházmegyei főtanfelügyelő Ömeltőssága az elnöke, Vevevárán István róm. kath. néptanító, lapunk főmunkatársának „Az osztrálysátság előnye a szaktanítók alkalmazása fölött az elemi iskolában” című tanügyi munkáját dícséretben részesítette.

— **Helyreigazítás.** Mult számunkban a helybeli kereskedők által rendezett nyári mulatságról közölt referációból Czappert Mórné urnő és Ungár Berta kisasszony neve szedés közben kinaradt, mit pótlólag helyreigazítunk.

— **Egypár szó a Majálisához.** B. lapjának mult heti ily czízü közleményére engedje meg t. szerkesztő úr, hogy arra megjegyzéseinket következőkben megtegyük.

Előjárójába azon megjegyzésre, hogy a kereskedők majálisa nem úgy sikerült, mint az előző évben — már magában egy kissé sántit, miután a mulatság úgy anyagilag, mint erkölcsileg jóval felülmulat az eddig tartott ünnemű nyári mulatságokat, ezt bizonyítja az ott felsorolt diszes nevsor, nemkülönben az elért 100 korona körüli tiszta jövedelem. Ami pedig az állítólag mellőzött urakat illeti, arra csak az a megjegyzésünk, hogy úgy, mint máskor, úgy ez alkalommal is tudni fogjuk, kiket illet meghívásunk, mely jogunkat különben is — igen terjedelmesen gyakoroltuk, így tehát annak megbírálása kizárólag bennünket illet; egyébként a jogtalan panaszok nem is árasztottak volna a mulatságra fényt és így el sem vonhattak belőle semmit.

Sajnálattalunknak adunk végül kifejezést, hogy a t. szerkesztő úr tért enged ilyenmü kirohanásoknak anélkül, hogy bővebb információt szerzett volna.

a t. szerkesztő úrnak tisztelői
a Kereskedők nyári mulatság rendezősege.

A kereskedők mulatságából kifolyólag megjelent replika a mult heti számunkban megjelent megjegyzést kirohanásnak nevezi és szemrehányást tesz a szerkesztőségnek annak közléseért. Erre vonatkozólag megjegyezzük, hogy a mostani replika tiszteit írójában sokkal több az indulat, mint az ítélőképeség. Ugyanis mult heti számunkban megjelent megjegyzés, korántsem volt személyeskedő, még kevésbé kirohanás. Annak írója csak általános elv gyanánt hangoztatta, hogy a kereskedő ifjuság minden tisztességes tagja számot tarthat arra, hogy a kereskedők mulatságára meghívják. Hogy pedig ok nélküli mellőzések történtek, arról biztos tudomásunk van.

— **A vakokért.** Az anyakönyvi hivatalban, a vakok javára elhelyezett gyűjtő persely

bíró és két tanu jelenlétében felbontatván, az abban, a lefolyt félévben begyűlt 1 kor. 91 fillér, illetékes helyére felküldetett. Ajánljuk a gyűjtő perselyt az anyakönyvi hivatalban megforduló közönség szives figyelmébe.

— **Halálozás.** Közéletünk egyik régi, érdemekben megőszült, tevékeny alakja, keőkeszi L a e z k ó Pál ügyvéd és földbirtokos, e hó 24-én jobblétre szenderült. Halálát előkelő társadalmi állásu gyermekei, férjén odaadó szeretettel esüngő gondos neje, összes pénzintézeteink s a város egész lakossága őszinte érzéssel gyászolja. A család a következő gyászjelentést adta ki:

Alólirottak mély fájdalommal telt szívvel tudatjuk a feledhetlen hű férj, a gondos jó édes apa, a szerető testvér és jó rokonnak keőkeszi L a e z k ó Pálnak köz- és váltó ügyvéd, a közbirtokosság ügyésze és pénztárnoka, takarékpénztári igazgatósági alelnök, Abony község volt főjegyzője, 1848-as nemzetőri főhadnagy s az önszegélyző egyesület elnökének f. hó 24-én d. u. 5 órakor áldásos és munkás életének 79 ik s boldog házasságának 33-ik évében a halotti szentségek ájtatos felvétele után végelgyengülésben bekövetkezett gyászszos kinulását. A boldogabb hazába költözöttnek földi maradványai f. hó 26-án d. u. 5 órakor fogtak a róm. kath. egyház szertartásai mellett a családi sírboltba örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent mise áldozat f. hó 28-án reggel 8 órakor fog érte az Egke Urának bemutatatni. özv. keőkeszi L a e z k ó Pálné, szül. Mentschel Franziska mint felesége. özv. Banka Margit, L a e z k ó Ilona, L a e z k ó Kalman, L a e z k ó Margit, L a e z k ó Izabella mint gyermekei. L a e z k ó Kálmáné, szül. Vajda Mária mint menyec. Rithnovszky Antal, Óhegyi Jenő mint vejei. L a e z k ó Veronika, L a e z k ó Bertalan mint testvérei. L a e z k ó Bertalané, szül. Vöröss Anna mint sógorónje. Banka Margit, Banka Izabella, Banka Mariska, Banka Anna, Banka Etel, L a e z k ó Palika, L a e z k ó Mariska, Rithnovszky Margitka, Rithnovszky Antalka unokái és számos rokon. Abony, 1903. július 24. Áldás poraira!

— **Szerencsétlen halálozás.** G. Farkas József, egy éves Teréz leánya, a konyhában levő vizes vödörbe bukott s bele fullt.

— **Hirtelen halál.** Kolompár Mihály 50 éves cigány józsun megebedett, azzal megfogta felesége kezét s ezen szavakkal „Isten áldjon meg, én már megyek”, hanyatvágtat magát és meghalt.

— **Jó napot!** Ennyi az egész, mit segéd jegyzőink és napi dijjasaink mondanak a városházaanak, midőn egyik a másik után szedi fel sátorfáját s megy tovább, jobb hazát keresni. Valami érthetetlen dolog, hogy a segédcszemélyzet nem állhatja ki nálunk egy-két hónapnál tovább. Nem mondjuk mi, hogy annak az abonyi viszonyok az okai egészen, mert hisz lehetnek olyan vándor természetű atyafiak, akik mód nélkül szeretik a változatosságot és csupán e szempont készletli őket a tovább vonulásra. De nagy hátrányára van az ügymenetnek a sok sűrű változás a személyekben, mert mire bele melegednek az alkalmazott, — a helyi viszonyok ismerete folytán, — az egyenletes munkálkodásba, helyet ad másnak, aki kezd elöl a megszokás problémájával való küzködést.

— **Új orgona.** A katolikus templom régi, elavult orgonájának napjai megvannak számlálva; nemsokára lomtárba, vagy valamelyik muzeumba kerül. Nem fog többé nyöszörögni, nyikorogni, szuszogni mint egy kiszolgált kintorna s nem fogja diszonáns hangjaival a hívők ajlatosságát megbotránkoztatni, mert rövidesen — mint a kiszivárgott hírből tudjuk — gyönyörű hangu, 8000 koronás Rieger féle légnyomásu esőrendszerű (pneumatikai) pompás ujorgona fogja helyet elfoglalni. Nagy hála van lekötelezve a kath. hit. község Ft. Léva Apát-plebános iránt, aki nagyszerű tervének kiviteleben a legnagyobb utánjárástól sem riad vissza.

— **Színház.** A szolnoki műkedvelők f. hó 26-án. Vasárnap a helybeli szinkörben jótékony-czeli előadást tartanak. Színre kerül Csepreghy Ferencz kiváló színűve, a „Sárga esikő.” A műkedvelői előadás a szegények tellegélyezését célozza, miért is a tömegesebb látogatást színpártoló közönségünk szives figyelmébe ajánljuk. — Színház után táncmulatság lesz az Erzsébet ligetben, melyre, állóhely kivételével, a belépő jegyek érvényesek. —

— **Baleset.** Tóth Pál József dohányos a „Bájhamer”-féle tanyára a napokban vizet szállított a Zagybából. A szegény ember a mint a kocsiról leakart lépni, lába megesuszott, oly szeren-

esétlenül zuhant le, hogy a saroglyának hegyes kampója a lágyékába furódott, megroncsolván az altéstét s a hasát majdnem a köldökig felhasította. A szerencsétlen embert tüstént a helybeli kórházba szállították, ahol dr. Halmi Adolf városi tiszti orvos a megroncsolt testrészt bevarrta s a leggondosabb orvosi segélyben részeltette. A nehéz beteget a kórházból vejenek, Boros Ferencznek lakására vitték. Életben aligha fog maradni, mert a sérülés nagyon érzékeny helyen történt s még hozzá az illető már 65 éves. — Most ismét, mint már annyiszor, — kérdezzük: pártolja-e népünk a munkás-cseléd segélypénztárt? Amely áldásos intézményről tudva van, hogy ily baleseteknél a munkaképtelenné vált embert ingyen orvosi kezelésben, ingyen orvosságban s még hozzá tisztesseges napidíjban is részesíti. — Mennyivel könnyebb annak a szenvedő földműves, vagy napszamos embernek sorsa, kinek kinjait a gyógykezelés s az önfentartás gondjai nem fokozzák. Aki tehát jóakarója kíván lenni önmagának, az ne halogassa felvétetni magát ebbe a segélyző intézetbe, mert ha a szerencsétlenség utoléri, — amely mindnyájunknak sarkában leselkedik, — akkor majd késő lesz belépni, sőt egyáltalában oda le sem léphet. A nemtörődömségből, gyászszos lesz a kiábrándulás.

— **Kurucz-estély.** Czegléden a czeglédi ifjuság mozgolódik, hogy az ország nagyobb városai példájára Rákoczy ünnepet rendezze. Az ünnepély ideje is már meg van állapítva s úgy haljuk, hogy augusztus 2-án lesz. Hát nálunk mi lesz? Semmi! Minek-a?

— **Lóverseny Czegléden.** Pest vármegye lótenyésztési bizottmánya f. hó 26-án d. u. 3 órakor Czegléden lóversenyt rendez, melynek öt futamára 3400 k. pénz díj és négy értékes tiszteletdíj van kitűzve, összesen 40 ló neveztetett. Így az általános érdeklődés, mely a versenyek iránt megyszerte mutatkozik, az érdekes küzdelmeket ígérő versenyben mindenesetre kielégítést fog találni annál is inkább, mert ugy a város mint a versenyintézőség élén Beniczky Ádám vmegyei lótenyésztő elnökkel s gr. Teleki Tibor alelnökkel mindent megtett arra nézve is, hogy a versenyteren a közönség megfelelő kényelmet találjon. Nagy érdekességet kölcsönös a versenyeknek a mezőgazdák, versenyre, melyen a vármegyei lótenyésztő kiscgazdák vehetnek részt saját tenyésztési lovaikkal. Ezen versenyre, 4 díj van kitűzve összesen 200 k. értékben. A verseny alkalmából totalizateur is fog működni.

NYILT-TÉR*)

„Nagy-Abonyi Önszegélyző-Egylet”

Kegyeltet szivünk fájdalmas érzésével jelentjük, hogy Egyletünknek 29 éven át volt szeretett elnöke

LACZKÓ PÁL ÚR

f. hó 24-én d. u. 5 órakor elhunyt. Temetése f. hó 26-án, vasárnap d. u. 5 órakor, a lelkiüdveert szolgáltatandó szent mise pedig f. hó 28-án, kedden d. e. 8 órakor leend.

Emléke halás kegyelettel éi lelkünkben és maradandóan szerepel Egyletünk történetében.

Az igazgatóság.

Eladás.

I. kerület, Rózsa-utcában levő ház; II. kerület Gál Miklós-utca 99. sz. alatt levő ház örökáron szabadkézből eladó. Bővebb felvilágosítást ad Tóth Mihály.

